

مدیریت کلاس در عصر دیجیتال

اقدامات مؤثر برای فضاهاى یادگیرى فناوری محور

پاتریک گرین و هدر دود/راضیه نیک طلب

www.ketab.ir

مدیریت کلاس در عصر دیجیتال اقدامات مؤثر برای فضاهای یادگیری فناوری محور

نویسندگان: پاتریک گرین و هدر دود

مترجم: راضیه نیک طلب

ویراستار: زینب زنهارى

طراح گرافیک و طراح جلد: مهدی اسدی

صفحه آرا: زهرا قرانی

چاپ اول: پاییز ۱۴۰۰

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸۶۲۲۹۷۹۲۲۸۵

چاپ و صحافی: شفق

قیمت: ۳۶۰۰۰ تومان

حقوق مادی و معنوی اثر متعلق به نشر اگراست.

تلفن: ۷۷۱۸۱۵۴۵-۶

نمابر: ۷۷۱۸۱۵۴۷

تلفن مرکز پخش: ۷۷۱۸۱۵۴۵-۶

سرشناسه: داود، هیتز . Dowd, Heather

عنوان و نام پدیدآور: مدیریت کلاس در عصر دیجیتال / نویسندگان هدر دود، پاتریک گرین؛

مترجم راضیه نیک طلب؛ ویراستار زینب زنهارى.

مشخصات نشر: تهران: اگرا، ۱۴۰۰.

مشخصات ظاهری: ۸۰ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۷۹۲۲-۸-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: Classroom management in the digital age, 2016.

یادداشت: کتابنامه: ص. ۲۲.

موضوع: آموزش به کمک کامپیوتر- Computer-assisted instruction

موضوع: آموزش بر پایه وب- Web-based instruction

موضوع: اینترنت و آموزش و پرورش- Internet in education

موضوع: کلاسداری- Classroom management

شناسه افزوده: گرین، پاتریک

شناسه افزوده: نیک طلب، راضیه، ۱۳۵۸ - ، مترجم

رده بندی کنگره: LB۱۰۲۸/۵

رده بندی دیویی: ۳۷۱/۳۳۴

شماره کتابشناسی ملی: ۷۵۸۸۲۶۱

فهرست

- ۷ مقدمه‌ی مترجم
- ۱۱ دیباچه
- ۱۵ فصل اول: کلاس
- ۳۳ فصل دوم: قوانین و انتظارات کلاسی
- ۴۵ فصل سوم: نکته‌های آموزشی
- ۶۷ فصل چهارم: مشارکت با والدین
- ۷۳ منابع
- ۷۷ درباره‌ی نویسندگان

مقدمه‌ی مترجم

شاید اگر کرونا نبود، سال‌ها طول می‌کشید تا آموزش در بسترهای آنلاین در ایران فراگیر شود. پیش از این استفاده از بسترهای آنلاین برای آموزش در ایران، موضوعی برای قشرهایی خاص از جامعه بود و مدارس ویژه‌ی غیرانتفاعی، اما اکنون موضوعی است مرتبط با شهرها و روستاهای سراسر ایران.

ضرورت‌های دنیای پس از کرونا ما را واداشت تا آموزش در بسترهای آنلاین را جدی بگیریم، درحالی‌که هنوز زیرساخت‌های اینترنتی در تمامی کشور گسترش نیافته بود و خانواده‌ها، معلم‌ها و بچه‌ها در حد لازم آموزش ندیده بودند. شاید اگر چنین وضعیتی نبود و راه‌اندازی و بهره‌گیری از این آموزش‌ها را در دستور کار قرار می‌دادیم، هیچ‌گاه همه‌چیز برای شروع آماده نمی‌شد. همه‌ی ما در حال کار، یاد گرفتیم که چه کنیم. شاید این بهترین نوع آموزش باشد یا دست‌کم سریع‌ترین یادگیری به این شکل رخ بدهد. ما به‌عنوان آموزگار تا پیش از این چنین تجربه‌ای نداشتیم. ما به‌عنوان والدین تا پیش از این چنین تجربه‌ای نداشتیم. حتی شاید بسیاری از ما والدین و آموزگاران تجربه‌مان در کار کردن با ابزار هوشمند آموزشی بسیار اندک بود. در این زمینه، شاید وضعیت کودکان و نوجوانانمان از ما بهتر باشد. با این حال، ناگزیر شدیم و دست‌به‌کار شدیم.

بحث آموزش الکترونیک در سال‌های اخیر، به‌عنوان یکی از کاربردهای مهم فناوری اطلاعات و ارتباطات در جهان مطرح بوده است. آموزش الکترونیکی روش نوینی از آموزش است که محدودیت‌های کلاس‌های سنتی را زیر پا گذاشته و راهکارهای جدیدی برای تدریس و یادگیری و ارزشیابی ارائه کرده است.

استفاده از آموزش‌های مجازی در تعطیلات طولانی مدتی که بر اثر شیوع ویروس کرونا به مدارس تحمیل شد، فصل جدیدی از آموزش‌ها را برای مدارس کشور گشود: آموزش‌هایی

که در برخی کشورها سال‌هاست اجرا می‌شود، اما در کشور ما تجربه‌ی جدیدی است و در تعطیلات اخیر برای نخستین بار به صورت گسترده تجربه شد.

متأسفانه آموزش مجازی در ایران به صورت جدی دنبال نشده است. شاید دانشگاه‌ها به این دلیل که یکی دو دهه است آموزش مجازی را آغاز کرده‌اند و مخاطبان آن افراد بزرگسال هستند، در این زمینه چالش کمتری داشته باشند، اما برگزاری کلاس‌های آنلاین برای مدارس به ویژه در مقاطع تحصیلی پایین‌تر با مشکلاتی همراه بوده است. یکی از این مشکلات نابرابری در دسترسی به اینترنت است. حتی در صورت دسترسی به اینترنت، بسیاری از خانواده‌های قشر ضعیف جامعه امکان مالی تهیه‌ی ابزارهای اولیه‌ی آموزش از راه دور را ندارند. خیلی از خانواده‌ها به تعداد فرزندان خود کامپیوتر یا تلفن همراه ندارند یا اگر هم داشته باشند، سرعت اینترنت برای استفاده‌ی هم‌زمان فرزندان از کلاس‌های آنلاین کافی نیست. آموزش آنلاین به دانش نیاز دارد و معلم، خانواده و دانش‌آموز هیچ‌یک برای بهره‌مندی از این فضا آموزش ندیده‌اند. افزون بر این، تا امروز در همه‌ی دوره‌های آموزشی به والدین و بچه‌ها هشدار داده می‌شد از این فضا دوری کنند. بنابراین، باید بستری فراهم شود و آموزش‌های لازم به معلمان و دانش‌آموزان داده شود تا بتوانند از فضای مجازی به عنوان ابزاری برای تعلیم و تربیت استفاده کنند، هم‌زمان پیامدهای آن نیز سنجیده شود.

حضور همگانی دانش‌آموزان در فضایی که تا پیش از این فکوهیده می‌شد، احتمالاً با چالش‌هایی روبه‌روست که باید به آن فکر کنیم. ضعف آموزش و پرورش در حوزه‌ی زیرساخت‌های ضروری برای آموزش مجازی همچون تولید محتوای الکترونیکی، تعاملی و چندرسانه‌ای نیز کاملاً مشهود است. متأسفانه دسترسی به سایت‌ها و اپلیکیشن‌های کمک‌درسی برای زبان فارسی هم بسیار محدود است. سایت‌ها و اپلیکیشن‌های موجود نیز همچون رشد، گاما، شبکه‌ی مدرسه و یار دبستان، نمره‌ی بهتر، میشا و کوشا هم به رغم این‌که بودند نشان نیازهایی را رفع می‌کند، اما با مسائل و مشکلاتی روبه‌رو هستند.

یکی از نکته‌های مثبت این دوره، این است که معلمان و دانش‌آموزان مجبور شده‌اند کار با ابزارهای دیجیتالی، اپلیکیشن‌ها و فناوری‌های نوین را یاد بگیرند، اما تهدید حریم خصوصی دانش‌آموزان از معایب این تغییر ناگهانی شیوه‌ی آموزشی در مدارس است. برای مثال، دانش‌آموزان مجبور هستند حریم زندگی و خانه‌ی خود را در برخی کلاس‌های آنلاین از طریق وب‌کم با معلمان و دیگر دانش‌آموزان به اشتراک بگذارند. ممکن است بدون این‌که رضایت داشته باشند، از آن‌ها عکس یا اسکرین‌شات گرفته شود و در جایی منتشر شود.